

ЕУЛЕКСа, ја сам замолио Фонд за хуманитарно право да они обезбеђују њен превоз и њен смештај овде. Они ће да сносе те трошкове. Међутим, они ће потражити од суда пошто смо се већ договорили о томе да ви сносите трошкове, они ће да траже рефундацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обратите се онда за рефундацију трошкова.

Сведокиња наводи да је у организацији Фонда за хуманитарно право дошла у Београд и да ће се он обратити суду да рефундира њене трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за овај догађај да Вам објасним да ми судимо овде за тај догађај од 14. маја али да за ово што се Вама десило ми смо сазнали пре релативно скоро од пуномоћника а затим и од тужиоца, тако нешто није описано код нас у оптужници али ево осим КФОР-у Ви сте на овај начин сада то пријавили и са тим упознали наше тужилаштво за ратне злочине тако да у том смислу сада можете да идете. Ја се Вама захваљујем што сте дошли. Овде ћете се одморити у Служби за помоћ и подршку сведоцима и сада ће овде службеници судска стража да Вас отпрати. Хвала Вам и добићења.

СВЕДОК ШЕХРИЈЕ БАЉА: Од тада примам инсулин немам пару за таблете, за ништа. Помоћ молим вас бога и вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Суд овде не може да Вам да помоћ, у сваком случају посебно што живите на Косову. Ето тако. Значи сада се одморите горе, разговараћете са Службом за помоћ и подршку сведоцима овде код нас и они ће Вам све објаснити. Е хвала Вам.

За овим, суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да је главни претрес у даљем току поступка јаван.

Дакле, јавност више није искључена, па се констатује да је у међувремену фотокопиран и припремљен предлог тужилаштва за саслушање сведока Јовановић Горана, то је оно о чему сам вам причала пре паузе и о чему сте се колико ја схватам, ви сви изјаснили. Јел тако? Придружујући се предлогу браниоца Петронијевића да се тај сведок не саслушава и осим тога, ту је шта још фотокопирано? Ту су они писмени докази који се налазе у списима предмета како у истрази тако и овде оно што је прибављено током претреса па ћemo то сада да поделимо свима, то је у овом одштампаном облику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђорђевићу?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, ја сам хтео да искористим ову прилику када је суђење јавно, јер сматрам да је предлагање овог сведока у организацији Фонда за хуманитарно право преко пуномоћника је једна велика злоупотреба. Злоупотребили смо сведока, подсетили га на патње које нису предмет оптужбе, а са очигледним циљем да се у суђењу овим људима прикаже још једна велика криминална количина. То је заиста по мени, Ви сте то дозволили, то је Ваше право, али они из хуманитарног права и помоћници могли су да када су већ предложили овог сведока могли су да знају шта је предмет оптужбе и на које околности предложују саслушање сведока. На овај начин, још је требало само да питамо сведока да ли има одштету и да ли се придружује кривичном гоњењу. То би био врхунац. Заиста се осећам непријатно што смо у овој фази поступка дошли до такве ситуације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се осећати непријатно. Погледајте то. Господине Поповићу, изволите.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан. Моје мишљење је у злостављању жена је познато, али ова госпођа стварно је искрено жалим ако је доживела и један посто од овога што је испричала стварно је срамота и брука, али мислим да овде превише иде на интерес да је чисто, „ајде дај ми неки динар па ћу да причам“, а моје мишљење о силовањима, ја бих га судио по кратком поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте тако да причате. Господине Перовићу.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја приговарам исказу овог сведока у целости, а нарочито на околност када се десио тај догађај, управо из разлога где сведок не зна ни када је почело бомбардовање, ни које године је почело, било бомбардовање, али зна тачан датум и да је приликом одговора дала да она има браниоца који јој помаже, па из тога одговорно закључује да бранилац, не знамо ко је, или пуномоћник, ко је већ био у својству саветника, помаже сведоку да се сећа неких околности итд., што значи да њено сведочење не може да се прихвати као њено лично сведочење, већ да је то била сугестија неких других лица који су је упућивали када се, где и шта десио догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Поготово не везано за 14. мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евидентирано је.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: И само још једно желим да кажем, ја сам то лично упамтио да је приликом сведочења стручњака из Војске Србије Благаје евидентно, значи мапа је била пре сат времена са леве стране потпуно дијагонално, чак и слова су се била даља од Ђушке и Плављана и Захача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, евидентирана примедба.

Да констатујемо да су подељени ови писмени докази, да је претходно тужилаштво предложило Јовановић Горана, а да су се браниоци противили да се овај сведок саслуша.

И сада Крсто Бобот.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ја бих се придружио речима колега. Ја бих само скренуо пажњу суду, ја нисам инсистирао питањима за сведока јер сам закључио да би то било можда и излагање сведока непотребним осећањима, али је остало заиста нејасно и ја то истичем што сам приметио у исказу сведока кад каже да је тај догађај пријавио након доласка КФОР и да је након тога морао да напусти Косово, из чега се може извући једна логичан закључак где сведок управо због сукоба са неким другим напустио Косово, свакако несрпским становништвом кога није ни било након доласка КФОР или га је било у крајњем незнатном броју, тако да је и то потпуно ван контекста и овог кривичног поступка и предмета и оптужнице и свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка испита Јовановић Горан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изнели сте пре за Јовановића, па јел' сте се придружили Петронијевићу? Хоћете Ви сада? Ми смо разумели да се сви противите. Не противите се. Можете, хоћете да направимо паузу. Ми смо сматрали да се сви противите.

Адвокат Перовић – бранилац оптуженог Николића иако се противио, онако како је пре паузе евидентирано да се сви браниоци противе, жели да изнесе посебно сопствено образложение.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Након тога што нам је подељено пре пар минута ово и након што сам извршио увид, Ви сте већ донели одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо мислили да се сви противите.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Председнице, овде у овој службеној белешци официр војске Југославије сведочи на то како је била војна тактика у оквиру НАТО агресије на Савезну Републику Југославију. Сматрам да апсолутно није од значаја да овај суд разматра војну тактику и начин измештања тенкова и да апсолутно није од значаја у циљу разјашњења тога

да ли је дошло до злочина у селу Љубенић. И присуство тенкова на било којој удаљености у односу на село Љубенић апсолутно нису од утицаја да ли је неко извршио злочин у том селу. И још нешто, претпоставка наша је да тужилаштво жели искористити веће у којем ће се изнети докази ради разјашњења у неком другом поступку. А што се дешавало раније подсећам да се нешто изведе пред већем судским, да буде правноснажно окончан поступак а онда се то сматра као нешто што је неспорно у новој фази истраге итд. Из тог разлога ја вас молим, али ви сте већ, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо сматрали да се сви противите.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Јер овде је очигледно да се ради о тактици измештања 125. моторизоване бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не овде колико је тужилац рекао ту се ради само о том једном дану и том једном месту и о кредитабилитету „A1“ о томе, а не о тактици, тактика нас уопште не занима.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: То сте Ви рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо тако разматрали, тако смо разматрали тај предлог у том контексту, значи тактика 125. нас сада не занима за сад. Шта ће бити нова оптужница то не знамо, али овде то заиста није, то се слажемо са Вама, то заиста није предмет овога поступка.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Али постојање тенкова на неком подручју не потврђује веродостојност исказа било ког сведока ако се поклапа једна реченица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том контексту је господин Петронијевић већ коментарисао.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да смо то имали у виду па позовите Јовановић Горана који је био овде у тужилаштву па је стога се овде нашао одмах на претресу. Изволите.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовановић Горан?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Бора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени и где?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: 21.06.1969. године у Врању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Месна заједница Звездара, Миријево, Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми Ваше занимање?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Официр војске Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте Ви запослени, је ли?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, ја сам запослен, активно војно лице, радим у Војној пошти 5002 на Топчидеру, Команда за обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете неког од овде оптужених Миладиновић Топлица, Поповић Срећко, Богићевић, Броновић, Николић, Момић, Мишић, Булатовић, Сокић, Видоје и Вељко Корићанин, Кастратовић?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не, не познајем их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Несродан, никог не познаје, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо Вас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. О стварима за које Вас питамо морате да кажете све осим што можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли разумете то упозорење?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас читањем тог текста да положите заклетву.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Речите ми где сте били 14. маја, односно не 14. маја него од двадесет тамо трећег, четвртог марта до завршетка бомбардовања, у ком чину, у којој јединици?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја се тренутно налазим у чину потпуковника. За време бомбардовања 1999. године НАТО бомбардовања ја сам био мајор војске, тада је била Југославија. Одмах другог дана, по почетку бомбардовања Републике Србије, тј.тада је била СРЈ, више небитно, истог дана тј.касно увече смо кренули са дислокацијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја Вас питам, где сте били током бомбардовања, у којој јединици и где се та јединица налазила?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: У гарнизону Пећ, окlopни батаљон, 125. моторизована бригада, команда те бригаде је била у Митровици и она је била у два гарнizona – у Митровици Косовској и у гарнизону Пећ. Тачније, та јединица моја је била у Пећи стационирана и ја сам био тада командир тенковске чете у том батаљону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта кажете, шта се где дислоцирало?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Када је кренуло бомбардовање, имајући у виду природу мог рода, то су тенкови у питању, ми смо морали што пре да изађемо из касарне, јер очекивало се бомбардовање касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само нам реците, где сте?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: И онда смо кренули, па путем према Дечанима, значи комуникација Пећ-Дечани. Због чега тим путем и тим правцем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам немојте објашњавати, то нас не занима. Значи, само реците где?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Значи уз комуникацију према Дечанима, ту је село Раушићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где сте поставили.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Село Раушићи и сва та села уз пут који се наводи. Ја сам дао неку изјаву пре месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, само нас ово занима, где су постављени тенкови?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тенкови су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они били непосредно стално у кретању или су били негде постављени?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ми смо, ми смо се трудали да што пре изађемо и да што пре тенкове, извршимо дисперзију и да станемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то, где сте стали?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јер је сваки наш покрет био опасан и погубан по нас, лево и десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте нам објашњавати.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Лево и десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нам реците где су стајали? Немојте објашњавати.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Лево и десно од комуникације према Дечанима, на комуникацији Пећ-Дечани, лево и десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знate неко село које се налазило?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па, прво село с десне стране је било село Раушић, онда је Љубенић, сада да ли је, не могу да се сетим, знам да је са десне стране била дислоцирана, ту је било стрелиште Бело Поље, да, прво смо прошли стрелиште Бело Поље и на том потезу око стрелишта Белог Поља, то је стрелиште било тенковско, ту су се изводила гађања, ту смо исто извршили дисперзију наших јединица и сакрили смо се, једноставно смо се сакрили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то. Да ли тужилац има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако можете само да нам кажете, колико сте били удаљени од села Љубенић?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па ми нисмо, од села Љубенић ми смо били уз комуникацију, нисмо уопште улазили у било какво насељено место или село, нити су тенкови били окренути цеви према било ком објекту где је неко становао и тако даље, значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када кажете комуникација, да ли то мислите на овај пут Пећ-Дечани?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И само ако можете да се сетите, када сте се тачно, ког датума и у колико сати изместили из пећке касарне?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Одмах по бомбардовању у току вечери, сада, када је било бомбардовање, 20. и неког марта, одмах тог дана, чим је кренуло бомбардовање по Србији, ми смо напустили касарну, касно увече.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да ли имате сазнање, да ли су сви тада напустили касарну?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или је неко остао?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Сви су тада напустили касарну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остали брачници, изволите?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Речите ми, на који начин Ви ступате у контакт са Тужилаштвом и дајете службену белешку?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте чули питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: На који начин?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тако што сам ја грађанин Републике Србије и сматрам да требам да дам, као што сам и овде рекао и заклео се, информацију која ће да користи било коме, на на крају крајева и овом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта хоћете да питате, да ли је сам отишao или је позван?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ево нека да одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево дао је.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Мене је господин Драган позвао, ја сам се јавио, као што бих се јавио на сваки позив.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ево сада у овом одговору имамо два одговора, један је да он сам жели да да, а онда након тога имамо позив. Да ли сте Ви добровољно пошли?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, да, ја све што радим, ја радим добровољно.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А како сте Ви знали да је потребан тај податак да Ви кажете у оквиру овог поступка?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја само говорим чињенице, значи комплетан след догађаја, ко год да ме пита, кажем оно што знам. Ја не знам уопште о чему се ради, ко кога тужи, за шта тужи, то стварно не знам. Ја само знам оно што сам ја радио, где сам био и шта сам радио и то је кроз овај цео, дефинитивно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу, држите се овога, знате.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Председнице, Ви ако сматрате да питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, кажите.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Одједном се појављује сведок, појављује се сведок буквально у 5 до 12, за кога ми сазнајемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ми смо исто сазнали у 5 до 12.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да, да видимо, како то сведок зна за овај поступак, зна да је од значаја да постоји тенковска јединица и зна да управо треба да дође у Тужилаштво и да каже то. Значи ето занима нас, ако Ви сматрате да треба да да одговор на та питања, а ако не, нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он није дошао у Тужилаштво због овог поступка.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Него због којег?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немам појма због чега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу одмах да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека Вам тужилац објасни.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Молим Вас, ја не постављам питања Тужилашту, нисам још завршио са питањима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте белешку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако видите белешку, то је сасвим други предмет и постоји нешто што се зове предистражни поступак и предистражна радња и истрага и ја радећи истрагу, дођем до човека. У чему је проблем? Ја не знам.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Зашто тужилац одговара у име сведока?

Мене занима следеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се узрујавате.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Не, нисам, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде, кажите.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: То ми је природа, судија. Занима ме, када и на који начин и из ког разлога сведок обавештава Тужилаштво где су измештени тенкови?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово је сугестивно питање, нико никога није обавестио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте, Ви већ јесте ово одговорили.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па то је сведок одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните зачас браниоцу како сте се нашли у Тужилашту и направили ову белешку.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Како се сетио тога уопште?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја сам позван да дам изјаву или не знам како већ то можемо да дефинишемо, шта се дешавало од момента бомбардовања, па како је то ишло време, у гарнизону Пећ, конкретно, за мене, као личност, као официра Војске Србије и за ту јединицу коју сам ја водио. Ја могу само да говорим у то име, не могу у име мојих колега и тако даље и тако даље. Тужилац је мене тада тог тренутка, када сам дајем да дајем одговоре на његова питања, упознао да постоји нека истрага и тако даље, да су све то предистражне радње, да постоји могућност да ћу ја у неком тренутку можда бити позван у својству сведока да потврдим све то што ме он буде питао, а ја сам већ на то одговорио и онда Ви или неко други. Ја сам се са тим сагласио, нема никаквих проблема и ја стојим на располагању свима и Тужилаштву и одбрани и тако даље.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Моје даље питање, да ли је приликом испитивања сведока од стране тужиоца био упознат против којих лица се води кривични поступак, односно суђење, народски да кажем, или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које, ово или неко друго?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Овај сведок, да ли је уопште упознат против којих лица се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овај поступак?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: И за овај или за неки други приликом давања ове службене белешке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није позван за овај поступак. Да ли су Вам рекли против ког се води поступак?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не, не, нити мене у том тренутку је интересовало, ја не знам против кога се води, какав поступак, ко је шта учинио, ко, за шта се терети, оптужује. Ви сте ми рекли, да ли познајем некога од ових присутних овде. Не познајем, ја само говорим о својој јединици где сам био, шта сам радио, ако то може да помогне у нечemu, у реду, ако не.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још неко од бранилаца? Изволите.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Адвокат Крсто Бобот. Господине Јовановићу, Ви сте рекли да сте били командант.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Командир.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Командир друге тенковске чете оклопног батаљона 125. моторизоване бригаде, да ли је тако, гарнизона Пећ?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесте, јесте.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ко је био Ваш непосредни претпостављени у то време?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Непосредни претпостављени је био мајор Миличко Јанковић, командант оклопног батаљона.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Добро, у оквиру Ваше чете, друге тенковске чете, да ли су постојале неке мање формације и ако јесу, ко су били командни кадар тих мањих формација?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Имајући у виду борба која се водила, то је герилски, тј. партизански начин ратовања и тако даље, формације које су постојале, чете као чете од десет тенкова и тако даље, то није било целисходно да се тако на тај начин употребљава у борби против терориста од петнаест до двадесет у групи. Команда, претпостављена команда 125. моторизоване бригаде, затим приштинског корпуса, армије и тако даље, они су својим наређењима формирали борбене групе. Борбене групе то су мешовите групе које се састоје од неколико тенкова, онда пешадија, из разнородних јединица, артиљерије и тако даље и тако даље и на тај начин су се употребљавале у борби против терориста, штитиле од НАТО авиона и водио се тај, та борба се водила на тај начин. Колико је мени познато, колико се ја сећам, ипак је то један период, у то време ми смо имали негде око шест борбених група, у једној од тих.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ја се извињавам, ја Вас то уопште нисам питао, ја сам Вас питао, да ли сте Ви имали подређене старешине, испод себе у јединици.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја Вас уводим у одговор. Ја сам био командант једне од тих група, значи биле су формирани борбене групе, нису се чете.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли је било официра у тој борбеној групи испод Вас којом сте Ви наређивали?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Како да не, како да не, било је.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли можете да нам кажете имена неких официра који су били непосредно под Вашом командом?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Непосредно под мојом командом је био Бобан Радосављевић, Бобан Радосављевић, он је тада био капетан, сада је мајор, онда су били неки подофицири, Милан Јешерин је био подофицир, нажалост, он је сада, разболео се од рака и тако даље, онда био је заставник Миладиновић Ивица, то је заставник који је у пензији тренутно сада и то је то. То је борбена група је та била у којој сам ја био од шест тенкова, значи ја сам водио ту борбену групу и ово су старешине којима сам ја командовао тада у то време.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Добро, реците ми, у неки ратни дневник, да ли се он водио на ниову тенковске чете или бригаде или?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: На нивоу оклопног батаљона се водио ратни дневник и ја нисам могао, што нисам имао времена да.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Значи, ко је конкретно водио ратни дневник?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Иконић, Иконић Горан, то је мајор сада Војске Србије, тада је био, тада је био.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли у том ратном дневнику постоји податак када су тенкови напустили касарну у Пећи?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, постоји тај податак.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Добро, реците ми, да ли сматрате да други припадници командног кадра могу да потврде све ово што сте Ви рекли тужиоцу и данас на претресу?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, да, како да не, нема разлога да.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли сте потпуно сигурни у погледу датума у погледу свега?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Потпуно сам сигуран у погледу датума, то.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Јесте спремни да се суочите са колегама из Ваше јединице?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Како да не.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Добро, хвала.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још питања? Момић и Поповић и Топлица. Добро, прво Момић, Поповић па Ви.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Добар дан, оптужени Момић Ранко. Поставио бих само пар питања господине. Тенкови, Ви сте рекли да су били распоређени са леву и са десну страну пута.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Јесте.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Према Дечанима?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Да ли је то било узпут одмах или је то било мало даље од пута?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: То је било мало даље од пута, али не више од 100-150 метара.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Одлично. Да ли је тенк 01. априла био на асфалту, да ли је било могуће да буде тенк на путној комуникацији на асфалтном путу Пећ-Дечане?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Одмах после бомбардовања, другог дана, ја сам напустио рејон Пећи и кренуо сам даље у складу са наређењем претпостављене команде, мој задатак је био да идем према Клини, што је невезано, претпостављам сада за овај случај и да подржавам јединице МУП-а, тако да ја не могу да и тек сам се вратио после месец и нешто дана пред крај рата натраг у гарнизон Пећ, тако да ја не могу да одговорим на ово питање, да ли је био тенк тада у то време када оптужени ме пита, једноставно нисам био ту. Ја на то питање не могу да одговорим.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ви сте официр, Ви сте командант. Би ли Ви ставили лично тенк на асфалту да стоји 01. априла када је било бомбардовање, знате како је било горе, по десет авиона је кружило стално.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја лично не бих то урадио, зато што су сви моји тенкови враћени, сви људи су живи и то је моја сатисфакција из тог рата. За моје колеге не могу да гарантујем, то је све ствар од официра до официра, ја лично не.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Где сте били 1998. године?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: 1998. године?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Где сте радили?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја сам као потпоручник, када сам завршио Војну академију, запослио се у гарнизон у Пећи, 1992. године, 28. априла и до рата, 1999. године, ја сам био у гарнизону у Пећи. Конкретно 1998. године, то је била касарна у Пећи и ту смо изводили те активности и.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Да ли сте били на Малишевој и на Глођанима?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Нисте?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Јесте сигурни?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Сигуран.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Нисте били на Малишевој и на Глођанима?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: А ја Вас врло добро знам, и ако Ви мене не знате.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Како год.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Да ли сте чули за формацију „Муње“?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да, чуо сам за формацију „Муње“ и нисам чуо добре ствари и лепе ствари о формацији „Муње“.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: О „Муњама“?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Па био си са нама, како ћеш чути. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који надимак је имао, да ли је сведок имао надимак?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Господин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок, да.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Не знам, не знам.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па како ме онда знате ако не знате мој надимак? Мој надимак је врло карактеристичан, молим Вас, ако је за Вашу информацију, мој надимак је „Звер“, ево да знате.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Како?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: „Звер“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповићу, изволите питања. То питајте одавде, не оданде.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: То је мој надимак. Јер то је тенк, бубамара не могу да будем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Момић, коју примедбу сада износи тамо из другог дела суднице? Где је био командир, командир вода?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чете? Изволите, Поповић Срећко.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан, поштовање, господине Јовановићу. Да ли ме сада познајете?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не? Да ли је било прекопута касарне кафана „Авала“?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Прекопута касарне је била „Нова кафана“.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да ли сте се Ви у том времену забављали са Масловарићком?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Са Масловарићку се нисам забављао, али са њеним другарицама јесам, не знам због чега је то битно.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Битно је, господине, да ли смо седели ја и Ви у „Авали“ са Ђурковићем, тадашњим мајором?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: То морате да питате Ђурковића, мене не.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Па Вас питам.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја кафане нисам посећивао, тако као што Ви наводите мене.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господине, да ли сте спремни да се суочите са господином Ђурковићем?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да се суочим, због чега? Ја немам ништа са њим.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Пошто тврдите да ниједног од нас не познајете, па чак ни мене.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: А због чега бих ја имао потребе да било кога од вас познајем?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, само хоћу да докажем ово што господа остала, ја се извињавам господину Јовановићу. У Глођане кажете да нисте били?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не, нисам био у Глођанима. Има и други официри који јесу били у Глођанима, ја нисам.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Одлично, а Ви сте били Миличков заменик буквально, је ли тако?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Миличко је био командант.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А Ви сте били његов заменик?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ја сам био командир чете, а заменик је био мајор Ромић.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Чекајте, које чете, прве, друге?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Друге тенковске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповићу, рекао је.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А ко је био прве?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Прве је био Бобан Радосављевић, треће је био капетан Матић који је погинуо, поручник Стошић је био логистичар.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: С поштовањем да изговорите то име.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Немојте Ви мени да причате о поштовању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте сада значи.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Пустите Ви поштовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да разговарате на нормалан начин, и Ви Поповићу, нормална питања, ако можете, ако не, кажите мени.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Па ево госпођо, нормално сам га питao, да ли је био са мном и са Ђурковићем у кафани.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ма одакле, молим Вас, 1999. године, сада је 2013. година.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не 1999. године, господине, нисам ја поменуо уопште 1999. годину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповићу, оптужени, значи морате да водите рачуна, Ви се опет нервирате.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господо, пазите, знам тачно, смешно ми је зато што каже да не познаје. А да ли си познавао Шалипур Витомира?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Шалипур је нажалост погинуо, јесам, познавао сам њега, он је долазио код Миличка у канцеларију и ту смо се упознали. Иначе са њим нисам имао никакав контакт ван тога, ни чак, штавише ни.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А називате „Муње“ како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповићу, оптужени, значи полако, нормално питајте. Зашто сте назвали „Муње“?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: На то питање ћу одговорити судији, браниоцима, тужиоцу, Вама не.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Мени не?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Немам више питања, госпођо, јер овај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли примедбу неку?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Све што је изговорио овде, лагао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што Поповићу, кажите, што? Неће да каже Поповић, добро, то су примедбе неке од тих бивших припадника „Муња“ који кажу да је то била веома храбра јединица и да се ради о преданим и храбрим борцима. И сада Миладиновић Топлица. Борковић, адвокат, да ли сте се Ви договарали о питањима за данас? Добар дан.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Хтео сам да питам, овог господина познајем, ово је брат од заставника Миладиновић Ивице који је био у

једном тренутку мој потчињени 1999. године, 1998. године не, ово је његов рођени брат и мислим да се зове Топлица, тако, Топлица Миладиновић. Јесам у праву?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ У реду је, само, рекао је да ме не познаје.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Група, група је велика, ево сада сам Вас видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је то и хтео да пита, а нисмо ни знали за брата, Ваш брат је био у Пећи?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ Мој брат рођени, он каже да је био код њега, ја то стварно не знам.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: 1999. године је био са мном пар месеци у рату, у саставу борбене групе као командир тенка, а 1998. године не, јер он је био управник стрелишта, он је поправљао стрелиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли личе њих двојица?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Како да не личе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Личе?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Чак штавише, са његовим братом сам пре неколико месеци био у Крушевцу, доле, попили пиће, кафу и тако.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ Ништа друго.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Тако да њега познајем, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био оптужени Топлица, да ли се сећате шта је био 1999. године?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: То ја не знам сада, опет ја кажем, мој је баш због оваквих ствари, ја сам се строго чувао тога, само моја јединица, моји тенкови, нико не може да командује са мном тако да било шта ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви чујете шта Вас питам, да ли знате где је Миладиновић Топлица био?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Знам да је постојао одред, територијални одред. У том територијалном одреду су била лица мобилисана са територије пећког округа, можда и шире и сада ко је био у том територијалном одреду? Не знам ко је командовао, руководио, акције њихове и то, то ме уопште једноставно није интересовало, моје је било да ја радим са мојом јединицом како ми се нареди, да водим рачуна да ми ништа не радимо, па да дођемо после десет година овако у ову ситуацију и ја сам у томе успео. А господа зашто су ту, то они знају, ја не знам, ја никога не теретим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, то сте објаснили. Да ли још има питања? Изволите. Како ово да схватим сада, чекајте, сада морам да констатујем да је Момић нешто викао из посебног дела, али ја не знам шта. Ништа није викао, добро, само се жамор чуо. Изволите.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Хтео сам да питам, 1998. године, да ли сте били на Кијеву можда?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: На Кијево не, ту је био капетан Матић.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: А Ви не?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Не.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да ли се толико стидите што сте радили или шта, због чега?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Па Ви боље знате где сам ја био и шта сам, ја сам 1998. године био командант борбене групе, 1998. године сам био у Пеношевцу и обезбеђивао седамдесет километара границе према Републици Албанији.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Добро, само да Вас прекинем, били смо заједно, због тога Вам ово говорим.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Пустите Ви ту причу, сви сте Ви били сада са мном. Сада сте сви били са мном. Значи ја на Кијево био нисам.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: 1998. године?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Био је капетан Матић, био је командант, био је Миличко, био је Иконић. Ја знам тачно где је ко био. Ја на Кијево нисам био, нисам био на Кијево, нисам био на Глођане.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Добро, да ли се стидите шта сте радили 1998., 1999. године?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Немојте Ви мени да причате о патриотизму, молим Вас, ја сам свој патриотизам доказао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовановићу, немојте одговарати, немојте Ви мени да причате о патриотизму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кастратовићу, хајде сада морате да водите рачуна како се понашате према сведоку, вратите се на место.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па када врећа нас, госпођо судија.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ви мене врећате, молим Вас, Ви мене врећате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовановићу, немојте се нервирати, која су то питања? Каже човек није био, питан је да ли си био, он каже, нисам био и то је то. Немојте даље примедбе, задржите за себе.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Како није био, када смо били заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете били сте заједно и то је то. Вратите се на место. Био са Вама, био са овим Поповићем, био са Момићем, са свима је био. Шта имате да питате још сведока, шта је то кључно? И то за одбрану Ваших овде окривљених што нису за Љубенић, они уопште нису за Љубенић.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Јако је важно, јако је важно, на који начин Тужилаштво долази до доказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ставите као примедбу.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Зато што постоје одређена правила по новом ЗКП-у, у оквиру тога имамо и сведока који овде сведочи. Ја морам да поставим питање сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зависи да ли ћемо Вас пустити.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, Ви ако дозволите, дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујемо, али само ми објасните, због чега је то од значаја за одбрану Видоја и Вељка Корићанина, господине Перовићу у овом тренутку? Објасните ми.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Откуд ми знамо да се не појави неки сведок против Видоја и Вељка као што се овај сведок појављује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мене сада интересује у овом тренутку, зашто је то значајно за одбрану?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Управо да би спречили кршење ЗКП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За одбрану Вељка и Видоја Корићанина?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Откуд знамо да се неће појавити неки Идриз, на начин као што се појављује Горан Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу најбоље би било сада да се уздржите, стварно.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли могу да поставим питање, председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам кажем, да размислите, да видимо да ли још неко има питања, господине Перовићу.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има питања? Да ли је господин Перовић смислио питање?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Не, ја ћу примедбу да ставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примедбу да ставите? Да ли Ви имате још нешто да кажете?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Имам да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Морате да водите рачуна о следећем и ја иза тога стојим: школовани официри и подофицири немају ништа са овим, то Вам одговорно тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са чим, господине Јовановићу?

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Са свим овим случајевима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовановићу.

СВЕДОК ГОРАН ЈОВАНОВИЋ: Што се тиче школованих официра и подофицира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовановићу, значи као сведок говорите о ономе што знате, што сте видели, чули, а ово друго је ствар суда. Значи сада можете да идете. Хвала Вам што сте дошли и одвојили време. Господине Перовићу.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Стављам примедбу на исказ овог сведока из следећег разлога: на питање моје, да ли је сведоку познато овај, против кога се води истрага, исти одговара да му није познато. Међутим, у службеној белешци лепо пише, „у просторијама Тужилаштва за ратне злочине у вези са кривичним делом из чл.142. КЗ СРЈ“. Значи да је сведок упознат са постојањем одређеног кривичног дела. Сведок каже да не зна ништа, него само да је дошао тако и причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: И овај наравно потписао се овде. Наравно, друга ствар, приликом испитивања од стране мене, сведок одговара, да се сам јавио у Тужилаштво, а након тога одговара да је био позван у Тужилаштво. Значи у току давања овог исказа, био је по мом закључку, контрадикторан и из тог разлога у целости стављам примедбу на исказ овог сведока. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сада, немојте викати, е сада овако, погледајте ове писмене доказе. Уколико, значи пописани су, има их заиста пуно, десетак страна истрага, двадесетшест страна оно што је прибављено и прикупљено током претреса и коначно, постоји одређена група доказа, то се односи на оне који су из персоналног досијеа Топлице Миладиновића. Ја нисам тражила да се скине ознака тајности са тога и постоји још једна мања група доказа, можда чак и ништа друго, то морам да проверим, са којих није скинута ознака тајности, коју заиста не можемо на овом јавном делу претреса. Уколико сматрате да ту можда нису сви докази које треба прочитати и у које треба извршити увид, да има још нечега, молим вас да погледате, да бисмо могли да евентуално констатујемо да је према том списку извршен увид, да не читамо сваки од тих доказа посебно. То је моја идеја, због тога смо то тако пописали и поделили. Не знам шта кажете. Не морате сада, значи ништа нема журбе, због тога што морате можда да упоређујете са скенираном документацијом коју имате, углавном вам је све скенирано и достављено током ових суђења. И то је било то отприлике што имамо следећег пута да радимо. Ако нема неких других предлога, ако нема нечег још новог што треба урадити на претресу, ми смо отприлике дошли до kraja. Тако да видимо, да ли још има предлога за допуну доказног поступка и за наставак доказног поступка и да се договарамо шта ћемо даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ево, да ли могу ја да се јавим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим ових, кажем вам, овога што је остало, тих писмених доказа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово нисмо имали у виду, ово је мој акт од јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш акт од јуче, такође да се, да ли смо то копирали? Тужилац је предложио да се прочитају искази сведока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде има дадесетпет сведока, за које сам ја предложио да се прочитају, између остalog, то су искази који су дали мени у поступку против непознатог извршиоца и по чл.504. бившем и ту има изјава које је EULEX направио, а по мом захтеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и то је оно како сте Ви до сада током поступка, колико сам ја схватила и колико сам успела да бацим поглед на то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је тачно, јесте, али ја сам овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До сада сте предлагали, па сте то сумирали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Направио једну листу, да би Вама било лакше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда то фотокопирали и за брачноце и окривљење?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нажалост нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли, ту Вам није сарадник, да ли би то Тужилаштво могло сада док се договарамо да фотокопира?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам кога да зовем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да пошаљемо Вашој служби да нам то фотокопира.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли може Ваша сарадница? Не могу да напустим претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, послаће судска стража, само наложите коме. Ево колико, у 25 примерака. Добро, е сада да видимо, да ли је још неко имао неке предлоге? Што се тиче Булатовића, коме сам одобрила да напусти у току десет дана место пребивалишта, али не и територију Републике Србије, да се тог дана не јавља, то ћете добити касније. Уколико евентуално будете имали неке предлоге, то обратите се писмено, овај, за нешто. Немојте коментарисати, добили сте то, то Вам је одобрено, нећете се јављати тај дан, понедељак. Ако то има везе са припремањем Ваше одбране, кажем Вам, уколико буде било неких сведока, онда се овај писмено обратите суду. Добро, изволите Сокићу. Не, не, Сокић, Сокић се јавио. А Ђорђевић се јавио, за?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, да ли могу, адвокат Ђорђевић Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево када већ излази Сокић, боли га нога, па ћете Ви после.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Аха, па и мене боли нога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Добар дан. Ја сам само изашао да видим, пошто су ми рекли да ћете ми јавити до суђења за предлог прошли пут што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који предлог сте изнели, да Вам суд обезбеди превоз на претрес?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ма не, ако може да ми се укине та забрана, да могу, ради посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А забрана? Добро. Рекли смо да писмено доставите, Ви и бранилац.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не, Ви сте рекли да ћете мени да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писмено смо рекли да доставите, хајде вратите се, па прочитајте транскрипт. Господине Ђорђевићу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Поводом предлога тужиоца, није, мени бар није потребно да видим, доволно сам чуо, да се 25 сведока не саслушавају непосредно, чак ни путем видеоконференције, него да се прочита оно што су они сведочили пред EULEX-ом и тужиоцем у одсуству браниоца, у одсуству оптужених. Ја мислим да то једноставно ниједан од нас браниоца и оптужених не може да прихвати. Мислим да суд мора да учини, ја знам да ту има доста потешкоћа, сведоци смо са саслушања тих сведока. Али то је на крају крајева, посао суда, начело утврђивања истине је изнад свих тих тешкоћа. Суд мора да учини и додатни напор и ово са EULEX-ом што иде јако трљаво, по мени није, и изнад EULEX-а постоји неко, коме се може суд обратити. Ја могу само да упоредим са једном ситуацијом, ако хоћете да саслушате полицајца, он неће да дође, Ви не можете да га приведете, али се обавести командир или министар унутрашњих послова. Тако је ситуација са сведоцима које треба EULEX да обезбеди, постоји јединица за подршку сведока, неки људи тамо примају паре, плату, а овај ми, та јединица се не користи. Зашто постоји Јединица за подршку сведока, ако сведоци кажу, нећемо да дођемо, зато што ми се не свиђа у Београду, да дођем вамо, немамо поверења у суд, у не знам, у било шта. И сада уместо тога, ми сада имамо један, по мени, скандалозан предлог тужиоца, ја не знам како се тужилац уопште усудио да тако нешто предложи, да се прочитају искази 25 сведока који су саслушани мимо било ког од нас у судници, осим тужиоца, нити сте их Ви видели, нити чланови већа, нити браниоци, нити окривљени. Где је ту начело непосредности, начело утврђивања истине? У оваквом предмету који представља, извини Бобот, само једну реченицу који представља сакупљање чињеница које ће некада представљати историјску грађу, то није једноставно било какав предмет, 25 лица зато што EULEX има неку опструкцију. Суд мора да учини напор да се то овај превазиђе. Хвала Вам лепо.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Захвальјем, адвокат Крсто Бобот. Ја се у свему пријејужујем речима колеге Ђорђевића, ја бих само додао, да мој разлог за противљење је мотивисан и чињеницом да сам потпуно убеђен да је у суштини Тужилаштво погрешно тумачило ЗКП, да је злоупотребило процесна овлашћења, а сада му се то обија о главу. Зашто? У ЗКП лепо

пише, ако се спроводи истрага против НН учиниоца, оног момента када тужилац сазна ко је осумњичено лице, он је дужан да измени наредбу, да означи осумњичено лице, да обавести осумњиченог, да му достави наредбу, да достави браниоцу. Да смо ми као браниоци учествовали у тој истрази, ти би искази могли да се прочитају. Значи апсолутно сам убеђен да је Тужилаштво злоупотребило овлашћења из ЗКП-а у смислу спровођења фиктивне истраге против НН учиниоца. При томе су сво време знали против кога спроводе ту истрагу, јер не иначе тако лако проширили оптужнику, без икаквих проблема идентификујући потенцијалне учиниоце. И тиме су свесно избегли да укључе одбрану у предкривични поступак. Е сада им то не одговара, хаймо сада да прочитамо исказе сведока о којима одбрана уопште није била обавештена, нити је имала теоретску могућност да учествује у томе. Значи, апсолутно се противим и сматрам, ако суд то прихвати, да онда потпуно повређује право на одбрану и чини битну повреду поступка. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без микрофона, али хвала богу, има централни микрофон, значи бацила поглед и видела да се ту налази она Генимета Никчи која је у Белгији и која неће да дође или хоће да дође и тако даље, да се ту налази читава она група сведока за коју смо ми већ донели решење о издвајању тих записника и Апелациони суд је то решење укинуо и вратио нам на даље поступање све те исказе. Значи једна група доказа, ми смо већ пробали да то издвојимо, али смо добили одлуку Апелационог суда, па ћете онда и Ви сами то да погледате и да изупређујете са оним ранијим. Неки, чини ми сте да сте ставили неке сведоке који су били овде на претресу, односно путем видеолинка, а предложили сте неке њихове записнике пред EULEX-ом, да ли је тако, за које смо и констатовали да су их давали, неке 2010. године и тако даље. Ето тако да ћете погледати то и сада да видимо, улазимо у завршне речи, пошто ће нам за ово требати неко краће време. Колико ће коме требати за завршне речи времена? Да одредимо то, да знамо колико нам дана треба, тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја не могу уопште да имам представу, велики предмет, али можда један радни дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један дан за давање завршних речи?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пуномоћник?

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Ја мислим једно два, три сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте укључили микрофон.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Мислим два сата, три сата, највише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Највише за пуномоћника?

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЋИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада Бобот, тешко да може да се изјасни за Петронијевића, али.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Судија, стварно не могу да се изјасним, овај, то је много тешко, судија, али што се мене тиче, ја мислим да ћемо моћи да се сведемо на неких пола сата, 45 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пола сата?

АДВ. КРСТО БОБОТ: 45 минута, максимално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не можете да се изјасните ни за овог кога мењате, Палибрка?

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ни за кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћемо, Перовић?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па мени можда између неких 27 и 45 минута, отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Пола сата, часни суде,овољно ће ми бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До сат времена, добро, значи нека три сата.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Исто као и колеге, тридесет до шездесет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Па када бих знати када ће бити завршне речи, дао бих Вам одговор на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па то је то, договарамо се о томе, значи за Крстића исто нико не може да каже, али за одбрану рачунам значи да је нека три дана, са све. Да ли ће неко од оптужених да говори посебно и дуже? Момић да, Поповић да, да, али говориће посебно осим свог браниоца, за Радића такође не знамо. Па свакако онда једно четири дана одбрана и пуномоћник и тужилац један дан и то је то. Онда ћемо да погледамо сада у јулу како иде. Тужиоче, ми ћемо заказати завршне речи у јулу. Ја сам Вам и рекла, констатујте, погледајте писмене доказе и размислите, да ли ћемо моћи да констатујемо да су писмени докази који су по списку који ће бити саставни део записника прочитани. Ако тако можемо да урадимо, господо, онда ћемо завршити јако брзо. Тужиоче, да ли ћете интервенисати за оптужницу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С обзиром да се чињенично стање у неку руку изменило, ја ћу морати прецизирати оптужницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдемо онда да се договарамо, значи, ја заказујем сада време за завршне речи. Добро, хајдемо онда, да кренемо од 03. и 04. јула поподне, у овој судници. Пазите овако.

Констатујем да се дели списак доказа које је тужилац предложио и да се прочитају и које је сада фотокопирано из Тужилаштва донела судска стража. Па ћемо наредног претреса одлучити о томе и о писменим доказима, а наредни претрес, односно довршетак доказног поступка и завршне речи, заказују се за:

03., 04. и 05. јули 2013. године.

Дакле, спремајте завршне речи. Можда ћемо позвати још неког сведока, можда ћемо све ово одбити, ја то још увек не знам, морам ово да прочитам, имамо сада тек Ваш предлог, односно предлог тужиоца и ово што сте Ви рекли, Ваше противљење, да видимо шта је то тужилац предложио, имамо писмене доказе, значи 03., 04. и 05. јули, у 14 и 30 часова, иста ова судница и припремајте се за излагање завршних речи.

Данашњи претрес ЈЕ ЗАВРШЕН, а наредни се заказује за:

03., 04. и 05. јули 2013. године у 14,30 часова, у судници број 2.

Довршено у 13 часова и 45 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА